

Закохайтесь у свою долю

Чи коли-небудь ви запитували себе: для чого я тут? Яке моє призначення в цьому житті? Якщо так, то ви вже почали жити по-новому. Я глибоко переконаний, що мета астрології — допомогти людям, які почали ставити запитання про ціль і сенс свого життя, знайти відповіді на ці запитання. Астрологія має мало справжньої цінності для тих, хто таких запитань не ставить.

Дейн Рудіар

Це підступ. Ти не зможеш зробити все правильно, навіть якщо спробуєш.

Ми усі винні у чомусь, бо ми — люди. Ми самі собі шкодимо. Ми не діємо у власних інтересах. Ми розбиваємо чужі серця, і наші серця розбивають. Ми покидаємо, і нас покидають. Ми зраджуємо, і нас зраджують. Хтось із ваших знайомих виявиться невірним, матиме залежності, буде гостити людей.¹ Ми наполегливо продовжуємо діяти у спосіб, що не відповідає нашим особистим інтересам,

¹ «ghost people» — тут йдеться саме про гостинг (ghost — привид) — різке припинення будь-яких відносин без попередження і пояснення можливих на те причин.

змушує нас почуватися погано і ставить під сумнів те, ким ми є як особистості та навіть як біологічний вид. І найгірше, що ці екзистенційні питання мучать нас, не даючи жодної задовільної відповіді. Так вже ми влаштовані. Людська природа має дивну і безглузду операційну систему.

І ось тут подумалось: а якщо ніхто не винен у тому, що ми погано влаштовані? Ні ваші батьки, ні ваш партнер, ні ваш життєвий вибір, і немає вашої провини в тому, що ваш розум не рухається безпосередньо до втіхи, мудрості чи чітких відповідей? Хіба це не було б полегшенням?

Коли мені було двадцять, я навчалася в аспірантурі з клінічної психології. І пам'ятаю, як на самому початку програми була в кімнаті з п'ятдесятьма іншими студентами. Професор запитав нас, чому ми хочемо вивчати психологію. Я підняла руку і сказала: «Бо я хочу знати, чому ми не робимо те, що для нас корисно? Чому ми не займаємося спортом? Чому не харчуємося правильно? Чому не робимо того, що звільнить нас? Чому ми не кидаємо ненависну роботу? Чому не пориваємо нездорові стосунки?»

Я справді хотіла знати — чому ми, люди, не робимо того, що зробить нас щасливими? — і саме тому я обрала психологію.

Психологія ніколи не давала повної відповіді на це питання... це зробила астрологія. І відповідь на це питання проста: це наш недосконалий устрій. Те, як ми влаштовані. Люди настільки дурні, що навіть не знають, що вони розумні. І це таке глупство! Хороша новина в тому, що це не фатально.

Ми еволюціонуємо. Ви б не читали цю книгу, якби не мали прагнення вчитися і розвиватися. Однак, незалежно від того, наскільки ми розвинені, всередині кожного з нас присутні несвідомі імпульси, які заважають нам робити те, що корисно. І складно пояснити, чому так легко скотитися в лій, депресію чи тривогу — ці диверсанти з'являються

і ми здаємося. Ми нічого не можемо вдіяти — людська сутність за своєю природою схильна опускатися на найнижчий рівень, дозволяючи гравітації перемогти. Це як із дитиною, що вкрала цукерку і говорить: «В мене просто не вийшло стриматись!»

Будьмо чесними: щоб стати на правильний шлях, потрібно докласти багато зусиль. Ми сумніваємося у своїх інстинктах і рішеннях. Ми не створені для того, щоб миттєво прощати або легко радіти. Ми схильні звинувачувати, перш ніж прощати. Прощення — це набута навичка, а звинувачення — автоматична поведінка. Прощення не приходиться саме по собі.

Ось **кілька прикладів людської природи та недосконалого устрою** (я буду вказувати на них протягом всієї книги):

★ **Спокій вислизає від нас.** Перша і найважливіша хиба устрою полягає в тому, що людський розум не може зберігати спокій. Ми боремося. Нам важко ладнати один з одним. Ми живемо заради драми. Подумайте про це: люди, яким ми платимо найбільше, актори та спортсмени, — це ті, хто створює для нас, драму, на яку ми можемо дивитись. Ми боїмося несхожості. Ми судимо один одного, часто несправедливо. Ми пліткуємо. Ми любимо шпигувати — поп-культура, медіа і соцмережі базуються на цій істині.

А особливо погано ми всередині говоримо про самих себе. Чи є хтось, хто не живе з негативним голосом у голові, голосом сумнівається, або навіть принижує й ображає? Ці голоси гучнішають — чи то голос, який критикує те, що ви бачите вранці у дзеркалі, чи той, що не дає вам спати вночі, бо непокоїться про те, що сталося, чи має статися. І ми непокоїмось — ох, як ми непокоїмось! Ми

переживаємо, чи правильно ми чинимо, чи приймаємо правильні рішення, чи отримуємо максимальну користь від свого життя, чи робимо те, що маємо або навпаки; непокоїмось, чи нас справді люблять і чи люблять достатньо сильно; чи не витрачаємо ми своє життя даремно. Ми постійно неспокійні. Наш постійний внутрішній діалог занадто часто пронизаний страхом, осудом та переживаннями. Це якесь божевілля!

- * **Прощення не приходять саме собою, а от звинувачення і сором — так.** Для багатьох людей просити вибачення не є чимось природнім. Ми одразу ж звинувачуємо іншого та йдемо геть із почуттям образи. Ми не створені для того, щоб брати на себе відповідальність за своє життя. Не створені для того, щоб володіти своєю людськістю. Ми робимо помилки і замість того, щоб визнати їх, схильні вдаватися до звинувачень, заперечень, залежностей, ескапізму та прихованого сорому.

Це завжди хтось інший винен у тому, що не склалися стосунки, розвинулася залежність, або втрачена робота, хтось винен у нещасному випадку чи зруйнованому дитинстві. Уявіть собі дитину, яка розлила сік, а коли мама обертається, вказує на брата зі словами: «Це він зробив!», залишаючи матір спантеличеною, бо ніхто не візьме на себе відповідальність. І за мить усі сердяться, потрапивши в павутиння людської природи. Звинувачення — це просто частина нашої сутності. Занадто легко показати пальцем, замість того, щоб визнати, що наші недосконалості можуть навчити нас співчуттю.

- * **Ми патологічно невпевнені.** Ще один дивний недолік устрою — це наше вроджене почуття невпевненості. Воно є у кожного. Ми відчуваємо, що

за нами спостерігають і судять, якщо не інші, то голоси в нашій голові — той постійний супровідний коментар, який створює і заохочує невпевненість у собі. Навіть терапія і медитація дуже часто не приносять задовільного результату. Багато хто опускає руки, коли не відчуває, що зусилля не варті отриманого. І так ми повертаємося до заїждженої платівки, що з нами щось не так. Ми просто повинні бути поганими, тому що ми нещасні. Що це за логіка? (*Телець, Діва і Рак* — найбільш схильні до невпевненості в собі знаки).

- * **Ми вчимося на власних помилках.** Часто потрібна трагедія — важка хвороба чи зіткнення зі смертю — щоб змінити свою поведінку або ставлення. У свої двадцять я познайомилася з книгами Еліс Бейлі — вони стали точкою відліку на моєму духовному шляху. У своїй книзі «Ініціація, людська і сонячна» вона писала (я переказую суть), що мета цієї гри під назвою життя — проходити ініціації, більш відомі як кризи, щоб перевірити, чи дозволиш ти своїй душі втрутитися. Іншими словами, сенс кризи в тому, щоб змусити тебе прокинутися, шукати свою душу й перетворювати ці уроки на радісну практику повного прийняття. Ласкаво просимо на планету Земля, де вам знову й знову підсунуватимуть важливі уроки, замасковані під ваші особисті драми та травми, допоки ви, нарешті, не засвоїте їх — хочете цього, чи ні. Це єдиний спосіб, у який ми насправді вчимося. Шкода, що ніхто вас не попередив про це раніше.

- * **Ми віддаємо перевагу миттєвому задоволенню.** Ми віддаємо перевагу миттєвому задоволенню, а не терпінню. Ми не налаштовані на майбутній розвиток. Ми прагнемо негайного задоволення, а не

готуємося до того, що буде далі. Я вважаю дивним, що ми, як колектив, не можемо зазирнути на кілька поколінь вперед, аби обміркувати наслідки наших дій для дітей наших дітей. Люди не запрограмовані на довгострокову перспективу чи надійний контроль імпульсів. (*Овни, Леви і Стрільці* найчастіше стають жертвами цієї помилки). Люди — машини споживання.

★ **Ми чинимо опір змінам.** Подумайте про минуле і своїх предків; вони боролися так само як і ви. Їхні серця були розбиті, вони хворіли, робили речі, про які шкодували, їм було боляче, вони жили нещасливо. І ось ми, через покоління, робимо те ж саме. Гріхи наших батьків і матерів переслідують нас повсюди. Ми опираємося зміні історії. Ми взагалі чинимо опір змінам. Ми можемо читати книжки про те, як змінюватися. Насправді ж, над цим легко роздумувати, але важко зробити. Чи наважусь сказати, що як вид, ми ліниві, імпульсивні і нам від природи бракує мудрості? (*Телець, Рак і Скорпіон* справді чинять опір змінам!)

★ **Ми маємо тригери.** Якщо я подивлюся на вашу карту, то точно знатиму, на які кнопки натиснути. З Дівою я просто створюю й залишу безлад. З Близнюками я відмовляюся розмовляти. Лева ігноруватиму. З Овном не погоджуватимусь. Водолюю скажу, що він такий самий, як усі. Ображу сім'ю Рака. Щойно ваше Его зачіпає хтось із членів родини, ваш бос, підлий друг або навіть юзер в інтернеті, будь-яка мудрість, яку ви засвоїли, або гарні манери, яких ви намагалися додержуватись, вилітають у вікно.

Уявіть, що ви за кермом, і хтось раптово вас підризає. Як швидко ваша вища свідомість затьмарюється

миттєвою реакцією! Ви покажете непристойний жест чи вилаєтесь в люті? Варто лише зачепити болючі місця у вашій психіці — і, гарантую, ви сприймете це особисто. Знаєте ту ідею, що не варто приймати нічого на свій рахунок? Брехня. Всі це роблять. Повітряний знак просто витіснить емоції й замінить їх запереченням. Скаже: «Мені байдуже». Або ж ви можете відреагувати саморуйнівною поведінкою — класичний стиль вогняного знака — що на мить заглушить біль: наприклад, бездумні витрати або втеча за допомогою алкоголю або наркотиків. Можливо, ви закриваєтесь у собі, як земний знак, або ж вибухнете сльозами, як водний. Ми створені для викликів, а не для того, щоб бути мудрими.

Почекайте хвилинку. Невже все так погано і надії немає? Звичайно, що є. Наш «хьюман дизайн» може бути неефективним, розчаровуючим і безглуздим, але не хвилюється. Навіть у божевілля є свій метод.

Ви були створені як експеримент в ім'я еволюції: душі прибувають і потрапляють до класної кімнати під назвою планета Земля, запрограмовані відчувати велике невдоволення, смуток, дисгармонію і хвороби. Питання полягає в тому, чи може людина любити, незважаючи на те, що їй дарує життя?

Формула працює наступним чином: щоб стати правильним, потрібно зробити щось неправильне. Все, що з вами не так, включено у вашу навчальну програму. Це як в ігровому шоу «*Jeopardy!*»¹ — ви отримуєте відповідь,

¹ «*Jeopardy!*» — американська телевізійна гра-вікторина, що виходить із 1964 року. Суть гри полягає в тому, що учасники відповідають на запитання зі сфери загальних знань: кожне запитання представлене у вигляді твердження про якийсь предмет, а гравець має дати свою відповідь у формі запитання, назвавши предмет, який шукають.